

Kalle 25 år:

"Fra efterladt til frivillig"

Jeg har mistet begge mine forældre. De havde begge kræft og døde med 3½ års mellemrum, da jeg var 18 og 22. Jeg var dengang meget ked af det og dårlig til at snakke om det. Derfor henvendte jeg mig til Børn, Unge & Sorg og kom i en sorggruppe ledet af professionelle.

Jeg tilbragte ca. 15 måneder i gruppen, og det gav mig især to markante oplevelser.

Det ene var oplevelsen af, at jeg fik det ud af det, jeg havde håbet, og mit liv - og ikke mindst mit følelsesliv - blev bedre som et resultat af den proces, jeg var igennem.

Det andet var oplevelsen af, hvilken type organisation Børn, Unge & Sorg er. Det er et vidunderligt stykke arbejde, der bliver udført. Da jeg blev spurgt, om jeg havde lyst til at komme på "den anden side", altså at være med til at hjælpe andre, ligesom jeg selv var blevet hjulpet, blev jeg både beæret og tændt. Det virkede fuldstændig naturligt, at det var noget, jeg skulle.

Det har nu været en stor del af mit liv i tre år at tage vagter på de landsdækkende tilbud og chatte, tale i telefon og besvare brevkasseindlæg fra unge, der har oplevet sygdom eller død. Det er en stor glæde i mit liv at have det engagement i Børn, Unge & Sorg, og billedet af at arbejdet som frivillig er en overbygning på ens egen sorgproces, kan jeg uden tvivl nikke genkendende til.

Det at være frivillig giver mig to oplevelser, ligesom det at være bruger gav:

Den ene er, at jeg er glad for at være med til at gøre en forskel. Jeg ved, og har fået bekræftet mange gange, at brugerne virkelig får et eller andet ud af, at jeg sidder der.

Den anden er, at jeg selv får en masse ud af det. Det giver nogle gode menneskelige kompetencer, men allervigtigst er det, ligesom forløbet som frivillig var det, en forbedring af mit liv og mit følelsesliv.